

V pondělí **26. dubna 2004** proběhl na Malé scéně KD Metropol první večer z cyklu folkových pondělků. České Budějovice se po létech vrátily k folkovému klubu. Povodně v roce 2002 poškodily mimo jiné i dnes velmi příjemný sál tak, že musel být rekonstruován. Sál má kapacitu 150 míst a ten první večer bylo vyprodáno.

Pohodu večera doplňovala vedle útulného baru s milým barmanem Pavlem i ochutnávka vín ze sklepů z Českého Krumlova. Celý večer uváděl otec projektu **Zdeněk Schwager**, v současnosti působící zejména na vlnách Eldorádia. Zdeněk avizoval program folkových (a nejen folkových) pondělků ve svém příspěvku ve FOLKtimu dne 24. 3. 2004 v rubrice Zajímavosti.

Kdo jiný by mohl první pondělí zahajovat, než **Pavλίna Jíšová** a **Pavel Žalman Lohonka** ?

Plánovaná třetí židle je stále připravená pro Tondu Hlaváče, ale chce to asi čas.

Shodou okolností v ten samý večer Nezmaři hráli jen kousek od Metropolu.

Večer byl dělený přestávkou a v první části Pavλίna i Pavel sólově s kytarou připomněli své starší (někdy i nejstarší) písničky. Zaznělo *Časně ráno mrholí* (dávno před expanzí Františka Nedvěda Žalmanem otextovaný Gordon Lightfoot),

Ráno bylo stejné

, psané pro Nezmary, a další pecky. Pavλίna v červené blůzce ladící s barvami a světly sálu zazpívala pár písniček z

Láska je nádech

, z nichž při

Jsem jiná

mi pokaždé běhá po zádech mráz.

Před pár lety bych si neuměl představit, že by Pavλίna před Žalmanem zazpívala svou píseň na rozloučenou s A spolem, tj. *Blues o nepodané ruce*, ale dnes je to běžné a je moc dobře, že zlé je zapomenuto a je tu zase kamarádství. A věřím, že stejné to bude po čase i s Nezmary.

Já písnička první anebo jak bylo v Metropolu

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Středa, 28 Duben 2004 04:00

Po přestávce se Pavlína (vlastně Pavla) s Pavlem spojili ke společným písničkám.

Je třeba si uvědomit, že Pavlína je vždy jen zpívala, ale do vystoupení se je musela naučit hrát na kytaru. Dobrá věc se podařila.

A tak znovu po létech zněly *Přijela jsem v cadillacu*, *Prázdné schránky* a *Severní vítr*.

Vše hezké rychle utíká. A tak přišla poslední písnička a první přídavek *Já písnička*, společné dílo Tondy, Žalmana a Pavlíny, které vzniklo ve Snině. Kdo má z těch tří na písničce větší podíl, je zcela lhostejné. Pořád je krásná.

A úplně nakonec Zdeněk zavolal na jeviště Pavlíninu dceru Adélku, aby v *Kdyby tady byla taková panenka* pomohla mámě. Chvilími jsem ale nerozeznal podle hlasu, která je která.

Takže v Českých Budějovicích je zase kam a na koho chodit. Určitě si tam, byť přespolní, rád zas někdy zajdu.